

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 martie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 84 din 26 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă	2-3	184. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Planului de securitate portuară a portului Constanța și a portului Midia aparținând Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța	14
Decizia nr. 88 din 26 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4	185. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Evaluării de securitate portuară a portului Constanța și a portului Midia aparținând Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța	14
Decizia nr. 93 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-6	911. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului privind aprobarea Listei organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții	15
Decizia nr. 101 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	6-7	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
56. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2010/2011	7-13	168. — Decizie pentru armonizarea utilizării benzilor de frecvențe radio pereche 880—915 MHz, 925—960 MHz, 1710—1747,5 MHz și 1805—1842,5 MHz	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 84**

din 26 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 6.549/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.549/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în cadrul soluționării unui recurs împotriva unei încheieri a Judecătoriei Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu asigură exercitarea de către părți a unui recurs efectiv și imediat în materia soluționării excepțiilor procedurale, mai ales că există tendința instanțelor de a analiza acțiunile numai în raport cu dispozițiile art. 137 din Codul de procedură civilă, fără a uni excepțiile cu fondul, deși pentru soluționarea acestora este necesară administrarea de dovezi.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 163 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte înaintea mai multor instanțe.*”

Această excepție se va putea ridica de părți sau de judecător în orice stare a pricinii în fața instanțelor de fond.

Dacă excepția este primită, dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investită, iar în cazul când pricinile se află în judecata unor instanțe de grade deosebite, la instanța cu grad mai înalt.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă, raportată la prevederile art. 21 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.351 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009, constatând că dispozițiile procedurale referitoare la litispendență și autoritatea de lucru judecat nu contravin dreptului la un proces echitabil, prin privarea părții de un grad de jurisdicție, așa cum în mod greșit susțin autorii excepției, ci, dimpotrivă, constituie garanții ale respectării acestui drept fundamental, și anume instituie o prezumție legală absolută că, odată judecat un proces între aceleași părți, având aceeași cauză și același obiect, acesta nu mai poate fi reluat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu instituie discriminări de natură a contraveni principiului egalității în fața legii și a autorităților publice, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor.

Cât privește celelalte prevederi invocate din Constituție, Curtea reține că acestea nu au legătură cu dispozițiile procedurale referitoare la litispendență, dispoziții ce urmăresc să împiedice pronunțarea unor hotărâri judecătorești contradictorii, evitând judecarea unor procese cu același obiect,

aceeași cauză și aceleași părți, în vederea asigurării securității și stabilității raporturilor juridice încheiate.

În final, Curtea observă că prevederile criticate din Codul de procedură civilă sunt norme de procedură pe care legiuitorul este abilitat să le instituie în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident, cu condiția ca acestea să nu contravină

principiilor consacrate de Legea fundamentală și de normele internaționale.

Referitor la așa-zisa practică greșită a instanțelor de judecată, Curtea constată că nici această susținere nu poate fi primită, neconstituind o veritabilă critică de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 6.549/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88 din 26 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „BT Securities” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 13.340/211/2009 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, prin care solicită acordarea unui termen de judecată în vederea pregătirii apărării, întrucât apărătorul nu poate fi prezent la acest termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost ridicată la data de 30 iulie 2009, iar autorul acesteia a avut suficient timp pentru pregătirea apărării.

Curtea, deliberând, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 coroborate cu cele ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare a cauzei.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.340/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „BT Securities” — S.A. din Cluj-Napoca în cadrul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu evidențiază modalitatea de calcul al cauțiunii și sunt de natură să pună în inferioritate persoanele care nu dispun de mijloace financiare suficiente, accesul acestora la justiție fiind astfel îngrădit. Pe de altă parte, susține că dispozițiile de lege criticate instituie judecarea de către aceeași instanță a tuturor procedurilor legate de executarea silită, excluzându-se prin aceasta exercitarea unui control judecătoresc veritabil.

Judecătoria Cluj-Napoca și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificate ultima dată prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 42/2009 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 15 mai 2009, având următorul cuprins:

— Art. 400 alin. 1: *„Contestația se introduce la instanța de executare.”;*

— Art. 402 alin. 1: *„Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.”;*

— Art. 403 alin. 1: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. 1, art. 402 alin. 1 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „BT Securities” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 13.340/211/2009 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Astfel, prin Decizia nr. 902 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 23 ianuarie 2007, Curtea a reținut că instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silită, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silită, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate ale art. 400 alin. 1 și art. 402 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece în cadrul procedurii executării silită se aplică procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, părțile beneficiind astfel de toate drepturile și garanțiile procesuale pentru realizarea accesului liber la justiție. Faptul că soluționarea contestației la executare se poate face de către o instanță de grad inferior celei care a judecat fondul nu are ca rezultat încălcarea accesului la justiție și excluderea unui control judiciar veritabil, așa cum susține în mod greșit autorul excepției, deoarece un astfel de control se realizează în cadrul soluționării căilor de atac împotriva hotărârii instanței care a judecat fondul cauzei, iar nu în cadrul soluționării contestației la executare.

Față de cele arătate, Curtea constată că dispozițiile de lege nu contravin nici prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Referitor la dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că acestea nu au relevanță în cauza de față.

În final, Curtea observă că prevederile criticate din Codul de procedură civilă sunt norme de procedură pe care legiuitorul este abilitat să le instituie în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident, cu condiția ca acestea să nu contravină principiilor consacrate de Legea fundamentală și de normele internaționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 108 alin. (2) potrivit cărora hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea Constituțională constată că a mai examinat conformitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 față de aceleași prevederi fundamentale invocate și în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 179 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 18 martie 2008, Decizia nr. 245 în 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005, și Decizia nr. 575 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 1 noiembrie 2006, prin care Curtea, pentru motivele acolo arătate, a respins excepția de neconstituționalitate invocată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Criticile formulate prin compararea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 1.391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice nu pot fi reținute, întrucât, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelu text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. În plus, examinarea constituționalității hotărârilor Guvernului nu intră în competența Curții Constituționale, astfel cum este aceasta reglementată de dispozițiile art. 146 din Constituție și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Teci în Dosarul nr. 4.634/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.634/320/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Ovidiu Teci.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că actul normativ criticat este neconstituțional, întrucât Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006 care reglementează contravenția reținută în sarcina sa a fost adoptată ulterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care institua sancțiunea aplicabilă pentru contravenția reținută. Prin tehnica legislativă adoptată s-a inversat ierarhia actelor cu caracter normativ emise de Guvern, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 având rolul de a completa și a adăuga la Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, ceea ce încalcă art. 108 alin. (2) din Constituție. Se mai arată că se încalcă și art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât actul normativ criticat nu a fost adoptat în împrejurări extraordinare a căror reglementare nu putea fi amânată.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată, întrucât actul normativ criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate, precizând că în același sens este și jurisprudența Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Tecu în Dosarul nr. 4.634/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 101

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Vasile Lazăr în Dosarul nr. 7.015/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat George Alimănescu.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, expunând, pe larg, motivele de neconstituționalitate formulate în dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.015/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Vasile Lazăr.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate restrâng mijloacele de probă ce pot fi administrate în cadrul procedurii îndreptate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, permițând doar administrarea probei cu înscrisuri. Prin aceasta este îngrădit accesul liber la justiție și este limitat rolul judecătorului, care nu mai poate dispune administrarea tuturor probelor pe care le-ar socoti necesare aflării adevărului.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, întrucât normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) cu privire la statul român, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (1) cu privire la instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală a mai fost supus controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la prevederile

constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 770 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, și Decizia nr. 250 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008, Curtea a considerat ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, reținând că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza

lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. Cu aceeași ocazie, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv „*înscrisuri noi*”.

Intrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Vasile Lazăr în Dosarul nr. 7.015/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2010/2011

Văzând Referatul de aprobare nr. 70.633 din 2 martie 2010 al Direcției generale politici agricole, având în vedere prevederile art. 2 pct. 11 lit. b, art. 6 și ale anexei II la Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 58 din 28 februarie 2006,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 25/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se recunoaște de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2010/2011, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Contractele de producere, cumpărare, livrare și plată a sfeclei de zahăr destinate industrializării din recolta anului de comercializare 2010/2011, încheiate între producătorii de sfeclă de zahăr și societățile comerciale producătoare de

zahăr din sfeclă de zahăr, vor respecta condițiile stabilite în Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția generală politici agricole, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură vor urmări și controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Mihail Dumitru

București, 8 martie 2010.
Nr. 56.

**ACORD INTERPROFESIONAL
pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2010/2011**

Membrii semnatori ai prezentului acord interprofesional, și anume:

— Organizația Interprofesională Națională „Zahărul” din România, denumită în continuare OINZR;

— Federația Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România, denumită în continuare FCSZR;

— Asociația „Patronatul Zahărului din România”;

— Asociația Producătorilor de Zahăr din Sfeclă de Zahăr din România,

în baza art. 8 lit. k) pct. 7 din statutul OINZR,

au încheiat prezentul acord interprofesional, denumit în continuare AIP, privind contractarea, producerea, transportul, recepția și plata sfeclei de zahăr din recolta anului de comercializare 2010/2011, destinată industrializării.

AIP a luat în considerare toate regulamentele și prevederile europene recente în domeniu și îndeosebi Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului, Regulamentul (CE) nr. 319/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori, Regulamentul (CE) nr. 163/2006 al Comisiei din 30 ianuarie 2006 de modificare a ratelor de restituire aplicabile anumitor produse din sectorul zahărului exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat, Regulamentul (CE) nr. 950/2006 al Comisiei din 28 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare, pentru anii de comercializare 2006/2007, 2007/2008 și 2008/2009, privind importul și rafinarea produselor din sectorul zahărului în cadrul anumitor contingente tarifare și acorduri preferențiale, Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului privind producția peste cotă în sectorul zahărului, Regulamentul (CE) nr. 1.053/2009 al Comisiei din 5 noiembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 952/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește gestionarea pieței interne a zahărului și regimul cotelor, Regulamentul (CE) nr. 1.261/2008 al Comisiei din 16 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 2 (text cu relevanță pentru SEE), Regulamentul (CE) nr. 1.913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului agromonetar al euro în sectorul agricol și de modificare a anumitor regulamente, Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP), cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul (CE) nr. 1.121/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește schemele de ajutor pentru fermieri prevăzute în titlurile IV și V din regulamentul respectiv și Regulamentul (CE) nr. 1.122/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum

și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol.

ARTICOLUL 1

Obiectivele și durata AIP

1.1. AIP își propune să reglementeze de o manieră unitară, la nivel național, relațiile dintre parteneri (cultivatori de sfeclă de zahăr, respectiv societăți comerciale producătoare de zahăr).

1.2. AIP își propune să asigure contractul de bază privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr, precum și clauzele generale ale acestuia, respectând interesele generale ale partenerilor din filiera zahărului.

1.3. AIP își propune să asigure cadrul general de funcționare și dezvoltare a industriei zahărului din România și integrarea acestuia în structurile europene.

1.4. AIP își propune să asigure durabilitatea sectorului agroindustrial al filierei zahărului, contribuind la creșterea producției naționale de zahăr la un nivel care să pună în valoare potențialul culturii de sfeclă de zahăr din România și să satisfacă necesarul național de consum.

1.5. AIP este valabil pentru campania de sfeclă de zahăr din anul de comercializare 2010/2011, clauzele generale putând fi modificate prin negocieri între cei 4 membrii semnatori și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare MADR, până cel mai târziu la 10 februarie 2010.

1.6. Respectarea clauzelor AIP este obligatorie pentru toți membrii afiliați structurilor profesionale semnatare.

1.7. AIP este aprobat anual de către MADR și este pus în aplicare prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Definiții:

— *zahăr în cotă* — cota de producție de zahăr alb echivalent alocată unei societăți comerciale producătoare de zahăr, destinată desfacerii pe piața comunitară;

— *sfeclă de zahăr în cotă* — toate cantitățile de sfeclă de zahăr procesate pentru a obține zahăr în cotă;

— *zahăr în afara cotei* — producția de zahăr alb echivalent care se obține peste cota de producție alocată (zahăr în cotă) și care este destinată exportului extracomunitar sau producerii de zahăr industrial ori surplusului de zahăr. Cantitățile de zahăr produse în afara cotei într-un an de comercializare pot fi transferate (*carry forward*) în anul de comercializare următor, decizia aparținând exclusiv societăților comerciale producătoare de zahăr. Cantitățile de zahăr astfel transferate vor fi considerate ca fiind primele cantități de zahăr din cotă procesate din cadrul cotei anului următor;

— *sfeclă de zahăr în afara cotei* — toate cantitățile de sfeclă de zahăr procesate pentru a obține zahăr în afara cotei;

— *zahăr industrial* — cantitatea de zahăr, peste cantitățile de zahăr din sfecla de zahăr în cotă, care este destinată utilizării în anumite industrii, precum cea producătoare de bioetanol, de rom, pentru anumite produse farmaceutice, drojdie, rinse appelstroop și altele [conform anexei la Regulamentul (CE) nr. 967/2006];

— *surplus de zahăr* — cantitatea de zahăr atribuită unui anumit an de comercializare, suplimentar zahărului în cotă și zahărului industrial;

— *an de comercializare* — perioada începând cu data de 1 octombrie și sfârșind cu data de 30 septembrie ale anului calendaristic următor. Anul de comercializare 2010/2011 începe la data de 1 octombrie 2010 și se termină la data de 30 septembrie 2011;

— societate comercială producătoare de zahăr — o organizație economică independentă și constituită legal care operează, pe răspunderea sa, una sau mai multe fabrici de zahăr. Societățile comerciale producătoare de zahăr trebuie să fie aprobate de către statul membru pe baza capacității profesionale dovedite de a produce zahăr și a conformării acestora cu cerințele privind furnizarea de informații specifice și acceptarea verificării acestora.

ARTICOLUL 2

Clauze generale

2.1. Părțile au căzut de acord ca pentru recolta anului de comercializare 2010/2011 să colaboreze în vederea obținerii unei cantități de zahăr alb din sfeclă de zahăr care să acopere cota națională (104.698 tone de zahăr alb) și eventualele cantități de zahăr din afara cotei (industrial sau în surplus), ca urmare a angajamentelor implicite și explicite legate de producerea cotei de producție de zahăr din sfeclă de zahăr asumate de societățile comerciale producătoare de zahăr și de MADR. Cota națională menționată mai sus poate fi redusă prin adoptarea regulamentelor europene care prevăd retrageri temporare de cotă pentru respectivul an de comercializare.

2.2. În funcție de cotele de producție alocate, societățile comerciale producătoare de zahăr vor determina cantitatea minimă de zahăr de sfeclă de zahăr și suprafața necesară a fi contractată, pe care le vor comunica asociațiilor de cultivatori de sfeclă de zahăr din zona de aprovizionare, până la începerea campaniei de contractare a sfecelei de zahăr.

2.3. Între cultivator și societățile comerciale producătoare de zahăr va fi întocmit un contract de producere, cumpărare, livrare și plată a rădăcinilor de sfeclă de zahăr, denumit în continuare CPCLP, al cărui model este cuprins în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul acord interprofesional, recunoscut de către MADR prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, ca instrument legal pentru aplicarea schemelor de sprijin pentru agricultori pentru recolta anului de comercializare 2010/2011.

2.4. CPCLP se vor încheia până la data de 20 aprilie 2010. O copie a CPCLP se va depune la centrul județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) până la data de 17 mai 2010. Atât societățile comerciale producătoare de zahăr, cât și asociațiile producătorilor de sfeclă de zahăr vor colabora pentru informarea fermierilor asupra modului de completare a documentației privind subvențiile și ajutoarele de stat pentru cultura sfecelei de zahăr. Până la data de 25 aprilie 2010, societățile comerciale producătoare de zahăr împreună cu asociațiile locale ale producătorilor vor înainta direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene o listă a contractelor încheiate și vor face o verificare a bazei de date privind CPCLP înregistrate. Centrul județean al APIA va transmite APIA situația finală a contractelor înregistrate și avizate; APIA va transmite MADR această situație centralizată, conform prevederilor pct. 2.2, până la data de 30 aprilie 2010; eventualele neconcordanțe vor fi analizate și soluționate până la data de 10 mai 2010 (prin intermediul FCSZR).

2.5. CPCLP este semnat de ambii parteneri și este obligatoriu în toate atribuțiile sale pentru aceștia.

2.6. CPCLP este documentul în care se stabilesc clauze contractuale speciale privind relația dintre un cultivator definit și societatea comercială producătoare de zahăr cu care acesta a încheiat angajamentul.

2.7. Clauzele CPCLP nu pot anula clauzele generale ale AIP, care îl însoțesc de drept pe toată perioada valabilității lui.

2.8. Partenerii CPCLP pot denunța în caz de litigiu doar clauzele derivate din acesta, nu și clauzele AIP.

2.9. CPCLP și AIP pot fi utilizate în relații comerciale și de parteneri neafiliați celor 4 structuri reprezentative, cu mențiunea

că aceștia nu beneficiază de clauzele privind concilierea interprofesională.

ARTICOLUL 3

Modul de aplicare a AIP

3.1. AIP reprezintă voința partenerilor asociați în structuri profesionale reprezentative, clauzele acestuia fiind obligatorii din momentul semnării lui.

3.2. AIP poate fi modificat anual prin negocieri între cei 4 parteneri semnatori, în perioada desemnată la art. 1 pct. 1.5.

3.3. Partenerii vor supraveghea aplicarea AIP în toate cazurile în care unul sau mai mulți membri ai structurii profesionale reprezentative sunt implicați într-o activitate contractuală derivată din acesta și posibilă de atingerea de o manieră păgubitoare a uneia dintre părți.

3.4. CPCLP poate cuprinde clauze complementare specifice, care au caracter limitat la cei 2 parteneri semnatori, care nu anulează stipulațiile AIP, nici în litera și nici în spiritul lor, și care nu modifică convenția de bază privind respectarea intereselor generale ale partenerilor.

3.5. Clauzele speciale ale CPCLP sunt negociate între cei 2 parteneri și pot fi modificate de către aceștia prin acte adiționale, pentru clauzele care nu afectează parametrii de producție; clauzele speciale ale CPCLP nu pot fi extinse asupra AIP aferent campaniei din care acesta a fost derivat.

ARTICOLUL 4

Forța majoră

În caz de forță majoră, AIP încetează parțial sau total să producă efecte. Forța majoră poate fi invocată de către oricare dintre părți, justificată prin documente constatatoare emise de autoritățile competente, și se răsfrânge și asupra CPCLP.

ARTICOLUL 5

Concilierea și arbitrajul

Litigiile referitoare la aplicarea AIP și a CPCLP se supun reglementărilor în vigoare relative la conciliere și arbitraj. Părțile convin ca litigiile să fie soluționate pe cale amiabilă și să se adreseze instanței numai după epuizarea procedurilor de conciliere.

ARTICOLUL 6

Cotizațiile profesionale și interprofesionale

6.1. Părțile semnate ale AIP au convenit asupra necesității ca societățile comerciale producătoare de zahăr să opereze în numele cultivatorilor de sfeclă de zahăr la prelevarea cotizației profesionale în cuantum de 0,8 lei/tona de sfeclă de zahăr predată neto de plată. Această prevedere va fi inclusă în mod obligatoriu în CPCLP al fiecărei societăți comerciale producătoare de zahăr. Suma încasată va fi virată astfel: 49% către FCSZR, 2% către OINZR și 49% asociațiilor cultivatorilor din zona fiecărei societăți comerciale producătoare de zahăr. Sumele încasate vor fi incluse în bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei organizații.

6.2. Plata cotizațiilor se face până la sfârșitul campaniei de recoltare, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2010. În cazurile în care recoltarea sfecelei de zahăr sau predarea la societatea comercială producătoare de zahăr se prelungește după această dată, termenul-limită se poate prelungi, dar nu mai târziu de 15 februarie 2011.

6.3. Calcularea cotizațiilor se face la tona neto de plată livrată de către cultivator societății comerciale producătoare de zahăr și recepționată prin aplicarea baremului de echivalență, atât pentru sfecla de zahăr din cotă, cât și pentru cantitatea din afara cotei.

ARTICOLUL 7

Producerea/cultivarea sfeclei de zahăr

7.1. CPCLP vor specifica atât suprafața cultivată, cât și producția netă de zahăr alb scontată a se obține, separat din cotă și din afara cotei de producție. Contractanții de sfecle de zahăr, asociați sau neasociați în structuri profesionale sau interprofesionale, și societățile comerciale producătoare de zahăr pot să asigure (contra cost):

— sămânța de sfecle de zahăr necesară înființării culturii, pentru suprafața contractată, direct sau prin societăți comerciale specializate;

— serviciile de îndrumare tehnologică a cultivatorilor, indiferent de suprafața/cantitatea contractată.

7.2. Sămânța de sfecle de zahăr asigurată de către societatea comercială producătoare de zahăr va fi pusă la dispoziția cultivatorului și va fi tratată standard cu insecticide și fungicide.

7.3. Cultivatorii se obligă să respecte tehnologia recomandată de societatea comercială producătoare de zahăr și să permită accesul reprezentanților acesteia pentru a executa monitorizarea evoluției culturii, obligându-se să execute lucrările tehnologice solicitate de aceștia la termenele stabilite.

7.4. Periodic, de la începerea contractării și până la terminarea recoltării și prelucrării sfeclei de zahăr, societățile comerciale producătoare de zahăr se obligă să transmită MADR și APIA datele statistice specifice. Ca un minim de informații necesar, fiecare societate comercială producătoare de zahăr are obligația transmiterii de date privind cantitățile de zahăr din sfecle de zahăr din cotă pentru care s-au încheiat contracte de livrare, conținutul de zahăr stipulat și estimat, precum și randamentul preconizat. Autoritățile competente au dreptul să ceară și să obțină și alte informații pe care le consideră necesare.

ARTICOLUL 8

Recoltarea sfeclei de zahăr

8.1. Recoltarea sfeclei de zahăr se face din inițiativa societății comerciale producătoare de zahăr, care va notifica cultivatorii.

8.2. Cultivatorii se obligă să respecte datele de începere a recoltării și de punere la dispoziție a sfeclei de zahăr, dacă acestea le-au fost aduse la cunoștință, conform graficelor convenite. Societățile comerciale producătoare de zahăr pot acorda o bonificație pentru sfecle de zahăr din cota recoltată timpuriu sau târziu. În funcție de zona și de specificul culturii, definițiile recoltării timpurii și recoltării târzii se vor stabili bilateral prin CPCLP.

8.3. Societatea comercială producătoare de zahăr poate stabili data-limită a terminării recoltatului și a recepției.

8.4. Depășirea cu două zile a datei-limită de recepție poate atrage refuzul societății comerciale producătoare de zahăr de a recepționa sfecle de zahăr, cantitățile aferente decăzând din clauzele AIP și CPCLP, sub rezerva înțelegerilor particulare ale părților semnatare ale CPCLP de extindere a perioadei respective.

ARTICOLUL 9

Transportul sfeclei de zahăr

9.1. Transportul sfeclei de zahăr de pe câmp la bazele de preluare pentru transport cu mijloacele societății comerciale producătoare de zahăr se efectuează și se suportă de cultivator. Transportul sfeclei de zahăr de la bazele de preluare la societatea comercială producătoare de zahăr se efectuează și se suportă de către societatea în cauză.

9.2. În vederea eficientizării și viabilizării producției de zahăr, prin intermediul CPCLP, părțile pot conveni asupra unei metode de partajare a costurilor cu transportul sfeclei de zahăr (procentual, cost fix/tonă etc.).

9.3. Sub rezerva convențiilor particulare răspunzând regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului de comercializare 2010/2011, CPCLP pot deroga de la prevederile pct. 9.1 și 9.2.

ARTICOLUL 10

Recepția sfeclei de zahăr

10.1. Partenerii au convenit ca recepția sfeclei de zahăr din recolta anului de comercializare 2010/2011 să fie efectuată cantitativ și calitativ, cu respectarea prevederilor regulamentelor europene în vigoare [Regulamentul (CE) nr. 318/2006].

10.2. CPCLP va preciza modul în care se face recepția sfeclei de zahăr atât calitativ, cât și cantitativ.

Pentru recolta anului de comercializare 2010/2011, sfecle de zahăr de calitate standard trebuie să fie:

- de calitate bună, sănătoasă și prezentată în condiții acceptabile de comercializare;
- cu un conținut de zahăr de 16% la punctul de recepție.

ARTICOLUL 11

Prețul sfeclei de zahăr

(1) Sfecle de zahăr din cotă

11.1. Părțile au convenit ca pentru recolta anului de comercializare 2010/2011 prețul minim pentru sfecle de zahăr din cotă, de calitate standard, să fie de 26,29 euro/tonă, în condiția de livrare ex-loc de recepție convenit cu procesatorul. Prețul se calculează și se plătește în lei, la cursul de schimb stabilit de Regulamentul (CE) nr. 163/2006.

11.2. Prețul sfeclei de zahăr se poate majora/diminua, în funcție de conținutul în zahăr, astfel:

a) pentru fiecare 0,1% conținut de zaharoză prețul se majorează cu minimum:

- (i) 0,9% pentru conținut de zaharoză peste 16%, dar nu mai mult de 18%;
- (ii) 0,7% pentru conținut de zaharoză peste 18%, dar nu mai mult de 19%;
- (iii) 0,5% pentru conținut de zaharoză peste 19%, dar nu mai mult de 20%;

b) pentru fiecare 0,1% conținut de zaharoză prețul se diminuează cu maximum:

- (i) 0,9% pentru conținut de zaharoză sub 16%, dar nu mai puțin de 15,5%;
- (ii) 1% pentru conținut de zaharoză sub 15,5%, dar nu mai puțin de 14,5%.

11.3. Prețul pentru sfecle de zahăr cu un conținut de zaharoză peste 20% nu trebuie să fie mai mic decât prețul minim ajustat conform lit. a) pct. (iii).

11.4. În completarea datelor de mai sus, pentru sfecle de zahăr cu un conținut de zaharoză peste 20% și sub 14,5% CPCLP poate stipula alte procente de creștere/diminuare.

11.5. Prețurile minime sus-menționate se aplică cantităților neto de sfecle de zahăr predate și recepționate de societățile comerciale producătoare de zahăr, în conformitate cu stipulațiile CPCLP privind conținutul de corpuri străine și de pământ aderent.

Se stabilește ca sfecle de zahăr acceptabilă pentru prelucrare să aibă un conținut minim de zaharoză de 13,5%. În cazul sfeclei de zahăr cu un conținut de zaharoză sub pragul minim acceptabil menționat mai sus, societățile procesatoare de zahăr au dreptul de a refuza preluarea.

(2) Sfecla de zahăr din afara cotei

11.6. Pentru cantitățile de sfeclă de zahăr din afara cotei, prețul și condițiile de achiziție sunt stipulate separat în CPCLP și se negociază fără restricții între părțile implicate. Societatea comercială producătoare de zahăr are dreptul de a decide dacă și în ce condiții acceptă o cantitate de sfeclă de zahăr în afara cotei de producție.

Dacă societatea comercială producătoare de zahăr nu a încheiat CPCLP (până la data-limită menționată la art. 2 pct. 2.4) pentru întreaga cantitate de sfeclă de zahăr necesară producerii cotei de producție alocate și la prețul minim, aceasta este obligată să plătească prețul minim stipulat mai sus pentru întreaga cantitate de sfeclă de zahăr pe care o procesează în anul de comercializare 2010/2011.

11.7. Echivalența prețului minim pe tona de sfeclă de zahăr în funcție de conținutul de zaharoză determinat la punctul de colectare este prezentată în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul acord interprofesional.

ARTICOLUL 12

Plata materiei prime

12.1. Părțile au convenit ca plata materiei prime recepționate să se facă astfel:

- o treime până la data de 20 decembrie 2010;
- o treime până la data de 31 ianuarie 2011;
- integral până la data de 31 martie 2011.

12.2. Sub rezerva convențiilor particulare ce răspund regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului de comercializare 2010/2011, CPCLP pot deroga de la prevederile pct. 12.1.

12.3. Modalitatea de plată convenită de părți se negociază între părți și se va stipula în CPCLP.

ARTICOLUL 13

Alte drepturi ale cultivatorilor

13. În privința borhotului rezultat în urma procesării sfeclei de zahăr, CPCLP poate prevedea ca:

- a) borhotul umed corespunzător prelucrării întregii cantități de sfeclă de zahăr livrate către societatea comercială producătoare de zahăr să fie livrat gratuit furnizorilor de sfeclă de zahăr în condiția de livrare ex-fabrică;
- b) numai o parte a borhotului, presat, uscat sau uscat și amestecat cu melasă, să fie livrată gratuit de societatea comercială producătoare de zahăr furnizorilor de sfeclă de zahăr în condiția de livrare ex-fabrică;
- c) borhotul presat sau uscat să fie livrat gratuit furnizorilor de sfeclă de zahăr în condiția de livrare ex-fabrică, dar cu plata costurilor de presare sau uscare;
- d) societatea comercială producătoare de zahăr să plătească furnizorului de sfeclă de zahăr compensații care să țină cont de posibilitățile de vânzare a borhotului.

Încheiat astăzi, 5 februarie 2010, în 4 exemplare.

Președintele Federației Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România,
dr. ing. **Ioan Gherman**

Președintele Asociației „Patronatul Zahărului” din România,
ing. **Emilian Dobrescu**

Președintele Asociației Producătorilor de Zahăr din Sfeclă de Zahăr din România,
ing. **Ioan Armenean**

Președintele Organizației Interprofesionale Naționale „Zahărul” din România,
ing. **Emilian Dobrescu**

În cazul în care mai multe prevederi se pot aplica cantităților de sfeclă de zahăr livrabile, CPCLP trebuie să menționeze toate punctele care se pot aplica.

ARTICOLUL 14

Alocarea cotei de cultivare a sfeclei de zahăr în cotă

14.1. Societățile comerciale producătoare de zahăr vor încheia contracte de livrare de sfeclă de zahăr în cotă, luând în considerare eficiența agricolă în ceea ce privește costurile de transport și randamentul culturii sfeclei de zahăr. Având în vedere creșterea competitivității în acest sector și necesitatea de a atinge performanțele agriculturii europene, societățile comerciale producătoare de zahăr din sfeclă de zahăr, în consultare cu asociațiile cultivatorilor de sfeclă de zahăr, au posibilitatea de a-și modifica politica de achiziție a sfeclei de zahăr după fiecare an de comercializare și de a reconsidera contractele de livrare a sfeclei de zahăr pentru furnizorii care nu sunt competitivi.

14.2. Cotele de producție de zahăr și, implicit, cele de cultivare a sfeclei de zahăr pot suferi modificări de la un an la altul și, în consecință, societățile comerciale producătoare de zahăr pot modifica cantitățile de sfeclă de zahăr, în funcție de modificările de cotă impuse de regulamentele europene.

14.3. În cazul în care societățile comerciale producătoare de zahăr din sfeclă de zahăr vor apela la procesarea cotei în afara unității producătoare respective [conform art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 952/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește gestionarea pieței interne a zahărului și regimul cotelor], părțile semnatare ale AIP se obligă ca prima opțiune pentru procesare să fie o unitate de producție din România și numai în cazul refuzului acesteia sau al unei oferte necompetitive procesarea să se facă în alte țări ale Uniunii Europene. Acceptul sau refuzul unui contract de procesare se face în maximum 3 zile lucrătoare de la cererea scrisă; lipsa unui răspuns va fi considerată refuz. MADR va asigura punerea în practică a acestui punct, prin condiționarea acordului de procesare.

ARTICOLUL 15

Taxe și alte obligații financiare

15.1. Ambele părți se obligă să plătească la timp și în cuantumul cerut taxele sau alte obligații financiare care provin din aplicarea politicilor agricole ale Uniunii Europene și care vor fi stipulate de regulamentele și legislația românească, cum ar fi taxa de producție, achiziția de noi cote de producție etc.

15.2. Societățile comerciale producătoare de zahăr din sfeclă de zahăr pot solicita producătorilor de sfeclă de zahăr să își asume până la 50% din taxa pe producție. CPCLP trebuie să prevadă modul de colectare și repartizare a acestor obligații financiare în conformitate cu prevederile legale și/sau cu înțelegerea dintre părți.

C O N T R A C T**de producere, cumpărare, livrare și plată a rădăcinilor de sfeclă de zahăr**

Prezentul contract este încheiat în baza art. 1 pct. 1.2 din Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2010/2011 (AIP).

Între:

Beneficiar: Societatea Comercială — S.A., cu sediul în, str. nr., reprezentată prin

.....
(numele, prenumele și funcția)

și

.....
(numele, prenumele și funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului sub nr.,

și

Furnizor:/Proprietar:, cu sediul/domiciliul în, str. nr., telefon/fax, reprezentat prin

.....
(numele, prenumele și funcția)

și

.....
(numele, prenumele și funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului la poziția nr., a intervenit următorul contract, cu valoare de contract bilateral, privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr.

Cursul de schimb se stabilește în conformitate cu regulamentele europene în vigoare.

Sfecla de zahăr din cotă

Furnizorul se obligă să cultive o suprafață de ha cu sfeclă de zahăr, în scopul realizării unei producții nete de plată de tone, care va fi predată beneficiarului, conform graficului de livrare care va fi comunicat de către beneficiar.

Beneficiarul se obligă să cumpere de la furnizor o cantitate de tone rădăcini de sfeclă de zahăr, la un preț de euro/tona de sfeclă de zahăr, în condițiile calității standard (de calitate bună, sănătoasă și prezentată în condiții acceptabile de comercializare, cu un conținut de zahăr de 16% la punctul de recepție).

Prețul menționat mai sus se poate modifica în funcție de conținutul de zaharoză la punctul de livrare, conform tabelului anexat la prezentul contract.

Conținutul de zahăr minim acceptabil pentru sfecla de zahăr destinată procesării este de 13,5%. Beneficiarul are dreptul să refuze orice cantitate de sfeclă de zahăr livrată având sub conținutul minim de zahăr menționat mai sus.

Sfecla de zahăr în afara cotei (dacă este cazul)

Beneficiarul se angajează să cumpere o cantitate de sfeclă de zahăr în afara cotei de producție, la prețul de euro/tonă, în condițiile de livrare, pusă la dispoziție de furnizor.

Punctele de colectare pentru sfecla de zahăr a anului de comercializare 2010/2011 sunt:

Livrările de sfeclă se desfășoară, de regulă, în perioada

Recepția cantitativă și controlul calității sfeclei de zahăr

Recepția cantitativă și controlul calității sfeclei de zahăr se fac la de către, conform anexei II pct. VII.1 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului, în prezența

Datele se vor consemna/înregistra în

Alte drepturi ale cultivatorilor

Beneficiarul va livra, iar furnizorul de sfeclă de zahăr va primi o cantitate de borhot (tăiței) în următoarele condiții:

Plata taxelor și obligațiilor financiare

Furnizorul de sfeclă de zahăr mandatează beneficiarul ca la plata sfeclei de zahăr să îi rețină cotizația de membru al Federației Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România (FCSZR), în valoare de 0,8 lei/tona de sfeclă predată neto de plată, și să verse aceste sume în contul și pe cheltuiala FCSZR (în conformitate cu art. 6 pct. 6.1 din AIP).

Noi, semnatarii prezentului contract, declarăm că avem cunoștință de stipulațiile AIP și de prevederile Regulamentului (CE) nr. 318/2006 (anexa nr. II) — campania agricolă a anului de comercializare 2010/2011 și ne angajăm să le respectăm în litera și în spiritul lor.

Încheiat astăzi,, în exemplare, toate cu valoare de original.

Beneficiar

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Furnizor

.....
(numele, prenumele și semnătura)

TABEL DE ECHIVALENȚĂ

a prețului minim pe tona de sfeclă de zahăr, în funcție de conținutul de zaharoză determinat la punctul de colectare

Nr. crt.	Conținutul de zaharoză (%) la punctul de colectare	Prețul minim (euro/tonă de sfeclă)
1.	13,5	CPCLP
2.	13,6	CPCLP
3.	13,7	CPCLP
4.	13,8	CPCLP
5.	13,9	CPCLP
6.	14,0	CPCLP
7.	14,1	CPCLP
8.	14,2	CPCLP
9.	14,3	CPCLP
10.	14,4	CPCLP
11.	14,5	22,48
12.	14,6	22,74
13.	14,7	23,00
14.	14,8	23,27
15.	14,9	23,53
16.	15,0	23,79
17.	15,1	24,06
18.	15,2	24,32
19.	15,3	24,58
20.	15,4	24,84
21.	15,5	25,11
22.	15,6	25,34
23.	15,7	25,58
24.	15,8	25,82
25.	15,9	26,05
26.	16,0	26,29
27.	16,1	26,53
28.	16,2	26,76
29.	16,3	27,00
30.	16,4	27,24
31.	16,5	27,47
32.	16,6	27,71
33.	16,7	27,95
34.	16,8	28,18

Nr. crt.	Conținutul de zaharoză (%) la punctul de colectare	Prețul minim (euro/tonă de sfeclă)
35.	16,9	28,42
36.	17,0	28,66
37.	17,1	28,89
38.	17,2	29,13
39.	17,3	29,37
40.	17,4	29,60
41.	17,5	29,84
42.	17,6	30,08
43.	17,7	30,31
44.	17,8	30,55
45.	17,9	30,79
46.	18,0	31,02
47.	18,1	31,21
48.	18,2	31,39
49.	18,3	31,57
50.	18,4	31,76
51.	18,5	31,94
52.	18,6	32,13
53.	18,7	32,31
54.	18,8	32,49
55.	18,9	32,68
56.	19,0	32,86
57.	19,1	32,99
58.	19,2	33,13
59.	19,3	33,26
60.	19,4	33,39
61.	19,5	33,52
62.	19,6	33,65
63.	19,7	33,78
64.	19,8	33,91
65.	19,9	34,05
66.	20	34,18
67.	>20	CPCLP

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru aprobarea Planului de securitate portuară
a portului Constanța și a portului Midia aparținând
Companiei Naționale „Administrația Porturilor
Maritime” — S.A. Constanța**

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (3) din Ordinul ministrului transporturilor nr. 290/2007 pentru introducerea măsurilor de întărire a securității portuare și ale Regulamentului (CE) al Parlamentului European și al Consiliului nr. 725/2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de securitate portuară a portului Constanța și a portului Midia aparținând Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

București, 8 martie 2010.

Nr. 184.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru aprobarea Evaluării de securitate portuară a portului
Constanța și a portului Midia aparținând Companiei Naționale
„Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța**

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (4) din Ordinul ministrului transporturilor nr. 290/2007 pentru introducerea măsurilor de întărire a securității portuare și ale Regulamentului (CE) al Parlamentului European și al Consiliului nr. 725/2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Evaluarea de securitate portuară a portului Constanța și a portului Midia aparținând Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

București, 8 martie 2010.

Nr. 185.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind aprobarea Listei organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții**

În conformitate cu prevederile art. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată, precum și cu prevederile art. 32 alin. (1) lit. b) din Procedura de desemnare a organismelor pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 2.134/460/2004, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Competențele pentru care organismele prevăzute la alin. (1) sunt notificate în domeniul produselor pentru construcții sunt prevăzute în anexele nr. 1—19 la listă, care fac parte integrantă din aceasta.

Art. 2. — Cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 725/2009 privind aprobarea Listei organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 și nr. 695 bis din 15 octombrie 2009, își încetează valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea

București, 29 ianuarie 2010.
Nr. 911.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 bis, care se achiziționează de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE**pentru armonizarea utilizării benzilor de frecvențe radio pereche 880—915 MHz, 925—960 MHz, 1710—1747,5 MHz și 1805—1842,5 MHz**

Având în vedere prevederile art. 14 alin. (3) lit. c) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) pct. 10, ale art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Prezenta decizie are ca scop adoptarea măsurilor tehnice și administrative necesare armonizării condițiilor privind disponibilitatea și utilizarea eficientă a benzilor de frecvențe radio pereche 880—915 MHz, 925—960 MHz și 1710—1747,5 MHz și 1805—1842,5 MHz pentru asigurarea

condițiilor optime furnizării de servicii de comunicații electronice de generația a treia prin intermediul sistemelor UMTS.

(2) Prezenta decizie se aplică titularilor de licențe de utilizare a frecvențelor radio acordate în benzile de frecvențe radio prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — În înțelesul prezentei decizii, următorii termeni se definesc astfel:

a) *sistem UMTS* înseamnă o rețea de comunicații electronice care este conformă cu standardele UMTS publicate de ETSI, în mod special EN 301 908-1, EN 301 908-2, EN 301 908-3 și EN 301 908-11;

b) *sistem GSM* înseamnă o rețea de comunicații electronice conformă cu standardele GSM publicate de ETSI, în mod special EN 301 502 și EN 301 511.

Art. 3. — (1) Titularii licențelor de utilizare a frecvențelor radio prevăzuți la art. 1 alin. (2) pot utiliza benzile de frecvențe alocate prin licențe și pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice de generația a treia prin intermediul sistemelor UMTS.

(2) Dreptul prevăzut la alin. (1) poate fi exercitat numai după modificarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio, în condițiile legii.

(3) Furnizarea de servicii de comunicații electronice de generația a treia în benzile de frecvențe prevăzute la art. 1 alin. (1) se poate realiza numai în condiții care să asigure:

a) protecția radio corespunzătoare pentru sistemele de radiocomunicații existente în benzile adiacente;

b) continuitatea furnizării serviciilor de comunicații electronice de generația a doua, specifice sistemelor GSM;

c) asigurarea protecției radio corespunzătoare pentru sistemele GSM care vor funcționa și în continuare în benzile de frecvențe radio 880—915 MHz, 925—960 MHz, 1710—1747,5 MHz și 1805—1842,5 MHz.

Art. 4. — În cazul în care între titularii licențelor de utilizare a frecvențelor radio alocate în benzile de frecvențe radio prevăzute la art. 1 alin. (1) nu există acorduri bilaterale sau multilaterale care să stabilească condițiile tehnice de coexistență a rețelelor UMTS, respectiv GSM operate, aceste condiții vor fi următoarele:

a) distanța dintre frecvențele purtătoare a două rețele UMTS învecinate va fi de cel puțin 5 MHz;

b) distanța dintre frecvențele purtătoare ale unei rețele UMTS și ale unei rețele GSM învecinate va fi de cel puțin 2,8 MHz.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezenta decizie transpune Directiva 2009/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivei 87/372/CEE a Consiliului privind benzile de frecvență care urmează să fie rezervate pentru introducerea coordonată în Comunitate a telecomunicațiilor mobile terestre digitale celulare paneuropene publice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 274 din 20 octombrie 2009.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu

București, 9 martie 2010.
Nr. 168.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 441491